

ST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
LATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 47.
Šibenik, 21. studenoga 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Zemaljski raj

Jedamput je čovjek živio u zemaljskome. Samo jedamput, še mu se neće nikada nasmiješiti- takva sreća. I nebo i zemlja prije proći negoli se čovjek pono nastani u raju zemaljskome. Tako nas uči vjera, a i tiučno životno iskustvo svega čičanstva, koje se je dosad gri- no na suncu i zeblo pod udarcima skih vjetrova.

Ali neki, usprkos vjeri i sve- em iskustvu, uče protivno. Uče vjeravaju nas, da će nas oni, om obnovom društvenoga po- ka, opet uvesti u zemaljski raj, ojem će vladati savršena prav- i jednakost, mir, sloga, blago- nje i sreća.

Koji su to čudesni reformatori srećitelji čovječanstva? Niko gi nego komunisti!

I nisu komunisti ostali samo i riječi. Pokazaše se i na dje- i to u najvećoj slavenskoj drža- u ogromnoj i bogatoj Rusiji.

Prošlih dana se upravo navr- dvadeset godina, da je u sla- nskoj Rusiji zaplamsao požar olucije i da su boljševici — ko- nisti preuzeli u svoje ruke dr- no kormilo, svu vlast od vrha dna.

Pa kako se živi u tom čude- m komunističkom zemaljskom a, o kojemu sanjaju mnoga ža- na srca, prema kojemu se šire ke izglednije ruke radnika, se- a i beskućnika?

Blagostanje! Izobilje! — To je a magična riječ s kojom komu- i uspaljuju maštu i ubrzavaju rvi u žilama svojih »drugova rugarica«. — Pa? Mjesto nas a govore brojke! Od godine 7 do 1922 umrlo je oko pet mi- na Rusa od gladi; a u godini 2 i 1933 glad je svojim srpom eļa oko šest milijuna ruskih va.

Dakle 11 milijuna mrtvaca u- renih gladu primila je u svoje o, za vrijeme dvadesetgodišnje- komunističkog vladanja, dobro- na ruska zemlja, ta, nekoć, na žitnica čitave Evrope.

Kako se je to moglo dogoditi? zbog komunističkoga sistema! ak nije htio više orati ni sijati ko i onoliko koliko je prije o- i sijao, jer je znao da to, neće i njegovo, nego će morati sve i ti u državne hambare. I počeo ubijati volove, konje i ovce, i ostalo što mu nije bilo od veće nužde. Sve je mislio i u

Kvas koji nosi preporod

Sinovi jednoga Oca!

Mi smo puno govora slušali o Crkvi.

Crkvi duguju kulturu narodi Ev- rope, a preko Evrope i narodi drugih dijelova svijeta. Crkva je majka pro- svjete i napretka; ona je lučonoša do- brote i znanja u svim vjekovima i po- vjesnim razdobljima. Kad nam je do toga da istaknemo utjecaj Crkve na polju prosvjete i znanja, onda mi od- mah iznosimo broj njezinih škola vi- ših i nižih, kod nas ili uopće po svi- jetu. Iznosimo ustanove kulturnoga zna- čaja. Kad je riječ o umjetnosti mogli bismo čitave satove nabrajati veličajna djela što ih je dala Crkva i ljudi ko- ji su dobili nadahnuće u njezinom krilu.

Crkva je prvi kulturni čimbenik na svim poljima ljudskoga znanja i djelovanja. Uvijek je ona dala poticaj, uvijek se počinje s njezine strane, a drugi poprimaju i dalje razvijaju. A to je i razumljivo, jer nijedna pojava u svijetu današnjega i prošloga vre- mena ne raspolaže kao ona s tolikim brojem velikih duhova koji su svega sebe dali u službu istine, dobrote i ljepote.

To su činjenice koje svak prizna- je, pa bio on u Crkvi ili izvan nje.

Mi smo ponosni na plodove naše Crkve, mi ističemo njezinu veličinu. Ali uz ovu veličinu kulturnoga stvaranja mi ovim retcima potsjećamo na veliči- nu koja nadilazi sve one veličine ispi- sane i izrisane na kamenu, platnu i papi- ru. A ta veličina Crkve jest u njezinom božanski velikom gledanju na život sa- dašnjega vremena, i uopće svega o- noga što vrijeme gradi i razara. Što više mislimo upravo o ovom pitanju, to nam katolicizam pred očima otka- če kao najveća veličina i svako drugo gledanje protivno katoličkom snizuje se do razine zemlje, da ga je prostim okom jedva opaziti.

Ljudi, kojima je barem donekle poznato stanje u pojedinim dijelovi-

jednu smislio: neću raditi za drugoga!

A što je sa slobodom u komu- nističkom »zemaljskom raju»? — Sloboda se tamo sastoji u tome, da moraš misliti kao što misli jed- na jedina glava u »drugarskoj državi«, a to je danas Staljin.

Zaista, mora cvasti divno cvi- jeće slobode u zemlji u kojoj je, od godine 1917 do 1923, pobijano milijun i 760.000 ljudi. — Jest, ali to su — reći će nam — nekadašnji narodni krvopije, plemići, visoki činovnici i kapitalisti, na koje je morala jednom pasti ogorčena na- rodna ruka.

Vjerovali bismo im mi, kad ne bismo imali razum i oči. Ali, dok oni šaraju i bajaju, pred nama leže brojke, cifre i dokumenti, ko-

ma svijeta, jasno vide i osjećaju, ka- ko je čovjek sitan. Koliko skupina, to- liko gledanja na život koji se pred nama odvija. Države poprimaju oblike vladavine one vrsti koja najširim pu- tem vodi do njezinih interesa. Kakva idejna grupiranja! Po srijedi su in- teresi i ništa drugo. Kao što u dnevn- om životu čujemo: neću za inad ta- mo, jer je tu on, t. j. onaj koji mi nije po čudi, ili je na putu ostvarenja mojih ciljeva — tako je, da se slikovi- to i najobičnijim riječima izrazimo, i kod stvaranja raznih grupacija ev- ropških i svjetskih država. Italiji je do sebe, Njemačkoj do sebe, Francu- skoj do sebe, Engleskoj do sebe, Sta- ljinu do sebe; još nekako da im je samo do njih, ali bi kao tigrovi sko- čili na druge i do kože ih orobili sa- mo da im se pruži prilika. A to i čine. Svi njihovi sistemi su plaševi, samo plaševi i ništa drugo, koji kriju čo- vjeka dobrog srca za sebe, a zvjer- skoga za svakoga drugoga koji nije „ja“.

I čovjek bi zdvojio, plakao nad sudbinom čovjeka i čovječstva, koje ni- je sposobno da se malo izdigne i bistrijim okom pogleda na sve široke strane. Svi smo tako sitni, do gade- nja maleni; i svi zabadamo nos i gla- vu u zemlju, jer smo gonjeni strašću pohlepe kao prljava domaća životinja koju tovimo, a kojoj je korito sav svijet sa svim pojavama.

I da zemlji nije katolicizma, da joj nije one blage vijesti koju joj je utjelovljeni Bog donio, morali bismo zdvojiti nad sobom i svojom sudbi- nom.

Kako je nadljudski velika Crkva s naukom o našem sinovstvu u Bogu — da je Bog Otac svih nas, bili ne znam koje puti i narodnosti. Ta je nauka lijek, zdrav i siguran lijek na ranu razdora i paklenske mržnje čo- vjeka na čovjeka.

Katolicizam s ovom osnovnom is-

je ne može niko utjerati u laž. Neka nam — kad su već toliko rje- čiti — odgovore na pitanja: Gdje su danas oni koji su sačinjavali pr- vi središnji odbor Sovjetske Rusi- je? Gdje su toliki Lenjinovi prvi doglavnici, suradnici i revolućio- neri, zvali se oni: pretsjednici, tajnici, ministri ili komesari?

Svi su, osim rijetkih iznimaka, strijeljani ili na koji drugi način ubijeni. Dakle: vrhovni komunist Staljin naredio je da se posmicaju glave najuglednijih ruskih komuni- sta. I to je, eto, sloboda u kojoj ubija brat brata samo radi toga, jer se je slučajno usudio o nekoj stvari drukčije misliti nego on. Ali za nju izmisliše lijepi naziv: troc- kistički procesi.

Posebno poglavlje su prisilni

tinom daje ljudima ključ za rješenje svakoga pitanja i zapletaja. I ne tre- ba se mnogo svadati i prepirati, jer ovo vrhovno načelo ne gleda na raz- like i gledišta ovakva ili onakva. Po njemu je svaki čovjek dijete Božje, brat naš, a sklad je u obitelji moguć samo onda, ako su ljudi vođeni na- čelom da su braća jednaka, da imaju jednaka prava i jednake dužnosti.

Najveća pogrješka naša bi bila, kad bismo se zagrijavali za ovaj ili onaj način poretka u društvu i državi, koji na prvom mjestu nema ono Bo- žje, naravno i čovječje načelo naše jednakosti u Bogu. Time bismo oči- tovali svoje siromaštvo duha i neshva- ćanje onoga što je prvo i glavno. Jer ljudi današnjice nemaju ili neće da imaju pravo shvaćanje toga visokog načela, zemlja je pretvorena u klaoni- cu i pozornicu kojoj na pročelju stoje krvlju ispisana slova: ko jači u toga pravo.

Samo su oni nosioci i stvaraoči istinske demokracije koji su prožeti načelom naše jednakosti u Bogu. Sva- ka druga demokracija je laž! Laž je demokracija kojoj prva tačka programa nije: Bog je Otac svih ljudi — svi ljudi su braća — sinovi jednog Oca, koji je Bog.

Ovo Božje načelo je kvas koji nosi preporod. Ovim načelom prožeti stva- raćemo novu i sretniju budućnost.

Junior

Katoličke pobjede

VJERSKE ŠKOLE U FRANCUSKOJ

Na kongresu radikalno-socijalistič- ke stranke u Lille-u prije nekoliko da- na je govorio poslanik A. Payet o škol- stvu i ustanovio je, da laične škole sve više nazaduju, a broj vjerskih ško- la da stalno raste, osobito u krajevima Finistère, Ille et Vilaine, Loire Inférieure, Côtes du Nord, Maine et Loire, Morbihan i Vendér. Taj porast pripisuju činjenici, da neki nastavnici smatraju kao svoju dužnost, da vrije- daju vjerski osjećaj stanovništva. A baš to kod mnogih oživi vjerski život i brigu za pravi vjerski odgoj djece.

radovi i tako zvanj koncetracioni logori, kamo se, kao, u kakve robi- jašnice, šalju svi nepoćudni či- novnici, seljaci i radnici. I dok su godine 1922 bila samo dva takva logora, lani ih je bilo 250, a u nji- ma šest milijuna i 500.000 pritvore- nika! A u tim logorima je jedino slobodno: ubiti se!

Kao što s blagostanjem i slo- bodom, tako je i s jednakošću. Ča- robna i zamamkiva jednakost pre- tvorila se u tiraniju jednoga jedi- nog silnika i jedinoga boljševičkog boga-Staljina.

Ne daj nam, Bože, nikad ta- kvoga blagostanja, slobode i jed- nakosti! — Medutim Hrvati će se boriti za pobjedu socijalne prav- de, ali ne komunističke nego kr- šćanske. Ig.

MUSSOLINI O NEPOBJEDIVOSTI CRKVE

Što misli Mussolini o Crkvi i državi doznajemo iz izjava, koje je dao pariškom listu „Figaro“. Vatikanski „Osservatore Romano“ donio ih je u izvratku:

Mussolini ozbiljnim riječima opominje državnike pred svakom borbom s Crkvom, koja uvijek završi, „kako uči povijest od Dioklecijana do Bismarka“, s porazom države. Za sva je vremena dokazano, da čak najoštrije oružje, koje pri tom rabi država, ne može zadati Crkvi smrtnu ranu. Crkva, osobito katolička Crkva, iz najtežih borba, koje stoljeća traju, izlazi nepromijenjena i pobjedonosna.

Mussolini spominje zatim Napoleonovu i Bismarckovu kapitulaciju u borbi s Crkvom te se na vrlo jasan način izjavljuje protiv misli o državnoj vjeri i državnoj crkvi: „Uopće mi nikada nije pala na pamet bedasta misao osnovati državnu vjeru ili vjeru podrediti državi“.

Zatim kaže: „Može se dogoditi, da se jedna sila u svome radu sudari s drugom. U tom je slučaju uzajamni rad poželjan, lako izvedljiv i plodonosan.“

Država, koja želi izbjegavati svaki duhovni spor i svaki razdor među državljanima, mora se čuvati svakoga miješanja u čisto vjerska pitanja. Sve države koje su grijebile protiv te istine, morale su prije ili kasnije upoznati svoju zabludu“.

KATOLIČKA IRSKA

Kad je irski kardinal primac Mac Rory posvetio novoga biskupa u gradu Cavanu, zastupnik pretsjednika Irske podpretsjednik O' Kelly izjavio je među ostalim: „Nadam se, da je jednako tijesna veza kao što između puka i Crkve isto tako u odnosima i između države i Crkve, dok ostane Irska Irska. Nadam se, da nikada ne će doći dan, da bi se ta dva velika društva rastavila. Osobito je danas od velike važnosti, da je djelo države i vlade duboko prožeto pravim kršćanskim katoličkim idealima i načelima.“

A jedan između radničkih irskih vjod je u svom govoru istaknuo: „Veliko mnoštvo radnoga puka je duboko katoličko i to želi ostati. U stanovima radnoga puka još kraljuje Bog i njegovi službenici uživaju u ovoj zemlji još isto onako poštovanje, kao što su i u prošlosti.“

APOSTOLSKI RAD AKADEMIČARA

U Manili na Filipinima vrlo dobro radi viši odgojni zavod „Atenea“. God. 1935. je proslavio 75-godišnjicu opstanka.

Daci „Atenea“ poučavaju gradsku djecu, a i neuke po selima. Kroz sedmicu najave, kamo će doći. U nedjelju, kad je sve pripravljeno, dođu ljudi na glas zvona pred crkvu. Tu poučavaju obično četiri višeškolca s tribine, koja je za to pripravljena, ljude o kršćanskim istinama. Dvojica, jedan za drugim, tumače i razjašnjavaju istine, a druga dvojica odgovaraju

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Neajelja, 21. XI.: *Dvadeset i sedma* — i posljednja nedjelja po Duhovima. — Danas se slavi uspomena na onaj dan, kad su sv. Joakim i sv. Ana prikazali u hramu svoju milu kćerku prebl. Dj. Mariju. God. 1630. harala je kuga po našim stranama. No na današnji blagdan po odvetovanju bl. Djevice Marije prestala je kuga. Toga rad: naš narod današnji blagdan nazivlje *Gospa od Zdravlja*.

Ponedjeljak, 22. XI.: *Sv. Cecilija*. Zivjela je u prvoj polovici 3. vijeka. Bila je kćerka jedne odlične rimske obitelji. Rimski prefekt Almahij naredio je, da joj se otseje glava radi neustrašivog ispovijedanja sv. vjere. Glazbenici, skladatelji i pjevači časte je kao svoju zaštitnicu.

Utorak, 23. XI.: *Sv. Klement*, Papa. Rođio se u Rimu. Na kršćanstvo obratio ga je sv. Petar. God. 90. po Isusu postao je Papa. Za vrijeme cara Trajana bio je poslan u prognostvo u današnji Krim; i tu ga potopiše u more. Njegove smrtno ostatke našoše slavenski apostoli sv. Ciril i Metod i donesoše ih u Rim.

Srijeda, 24. XI.: *Sv. Ivan od Križa*. Rođio se u španjolskom gradu Avili g. 1542. Stupivši u karmelićanski red sav se posvetio svome Bogu. Zajedno sa sv. Terzijom Vel. reformirao je karmelićanski red. Mnogo je za života morao pretrpjeti. No sve je svladao sa sv. križem u ruci! Umro je 14. prosinca 1591.

Četvrtak, 25. XI.: *Sv. Katarina*, djevica i mučenica. Podnijela je mučeničku smrt u gradu Aleksandriji.

Petak, 26. XI.: *Sv. Ivan Berchmans*. Rodom je Flamanac. Časti se kao jedan od trojice zaštitnika kršćanske mladeži. Umro je u Rimu g. 1621. Odlikovao se velikom revnošću u vršenju svojih dužnosti.

Subota, 27. XI.: *Sv. Virgilio*, biskup u Salzburgu.

XXVII posljednja nedjelja po Duhovima

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola *Kološanima* (1, 9—14). — Braćo! Ne prestajemo za vas moliti se i prositi, da se ispunite poznanjem volje Božje, u svakoj muarosti i razumijevanju; da živite dostojno Gospodina ugadajući Mu u svemu, i donoseći plod u svakom dobrom djelu, i napredujući u znanju Božjem; da budete utvrđeni svakom krepošću po silu slave Njegove, u svakom ustrojstvu i ustrajnosti s radošću, zahvaljujući Bogu Ocu, koji nas učini dostojnima da budemo dionici sreće svetih u svijetlu. On nas je izbavio od vlasti tmina i premjestio nas u kraljevstvo ljubavnoga Sina svoga, u kojemu imamo otkupljenje krvlju Njegovom, oprostjenje grijeha.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Mateju* (24, 18—35). — U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Kad ugledate grdobu opustošenja, o kojoj govori Danijel prorok, koja će biti u svetom mjestu, koji čita, neka

na prigovore i poteškoće. Koji put znade biti od pet do osam hiljada ljudi.

Akademičari upotrijebe veći dio svoga slobodnog vremena za ovaj apostolski rad.

razumije. Tada koji budu u Judeji, neka bježe u gore; i koji budu na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće svoje; i koji budu u polju, neka se ne vrati natrag da uzme haljinu svoju. A jao trudnima i dojiljama u one dane! Nego se molite, da vaš bijeg ne bude u zimi ni u subotu, jer će tada biti velika nevolja, kakve nije bilo od postanka svijeta niti će biti. I da se oni dani ne skrate, ne bi se niko spasio, ali poradi izabranih skratit će se oni dani. Tada ako vam, ko reče: Evo ovdje je Krist ili onaj, nemojte vjerovati. Jer će ustati lažni Kristi i lažni proroci, i pokazat će velika znamenja i čuoesa, tako da bi prevarili, ako bi bilo moguće, i izabrane. Eto sam vam unaprijed kazao. Ako vam dakle reku: Evo ga u pustinji, nemojte izlaziti; evo ga u skrovištima, nemojte vjerovati. — Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, tako će biti i dolazak Sina čovječanskoga. Gdje god bude strвина, onamo će se i orlovi kupiti. A odmah po nevolji onih dana sunce će pomrčati, i mjesec neće dati svjetlosti svoje, i zvijezde će pasti s neba, i sile će se nebeske pokrenuti. I tada će se pokazati znak Sina čovječanskoga na nebu, i tada će proplakati sva plemena na zemlji, i ugledat će Sina čovječanskoga gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom silom i veličanstvom. I poslat će anđele svoje s trubljom i glasom velikim, i sabrat će izabrane Njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. — A od smokve naučite priču: Kad se veće njezine grane pomlade i prolistaju, znadete da je blizu ljeto; tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte da je blizu na vratima. Zaista vam kažem, da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne zbude. Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći.

Na koncu

Kad se nova zgrada dovrši i pokrije krovom, onda se na njoj, u znak radosti, izvjesi zastava. I mi smo, evo, dovršili zgradu, liturgijsku zgradu crkvene godine, te smo veseli zbog svih onih mnogobrojnih darova i milosti koje smo u njoj primili od Boga.

Započimajući ovu crkvenu godinu spomenuli smo na ovome mjestu, kako je kršćansko svetkovanje manjih i većih blagdana slično putovanju preko brda i dolina, na koja se uspinjemo i u koje silazimo. Zadnje visoko brdo, na koje smo se bili popeli, bio je Uskrs i Duhovi. Poslije Duhova smo sve više silazili u dolinu, i s ovom zadnjom poduhovskom nedjeljom spustismo se na najnižju točku.

A sada samó jedan pogled natrag! Kako je lijepo, zar ne, bilo živjeti s Crkvom? Kako smo radosno očekivali velike Gospodnje blagdane, i kako smo ih još radosnije proslavljali! I Božić, i Uskrs, i Duhove s ostalim Gospodinovima, Marijinim i svećkim blagdanima.

Ali nije sve to zauvijek prošlo. Ostalo je to u nama, u našoj duši, kao užareni žig na čelu nekadašnjih robova. I ostaće u nama, ostaće i poslije smrti, jer je život Crkve život vječnosti.

Zadnja je nedjelja po Duhovima, ali nije zadnja u životu Crkve. Poslije ove nedjelje počće se nanovo odvijati

ti crkvena godina, a u njoj i živo Crkve. I mi, koji ostajemo još na zemlji, opet ćemo proživljavati sve o ne veleljepote liturgije i liturgijskog života s Crkvom.

Kakvi nas osjećaji danas napu njaju? — Slušajući odlomak iz Matejevog evanđelja, pred našim očima iskrsavaju dva prizora: jedan koji pripada prošlosti, a to je razorenje grad Jeruzalema, i drugi koji će se zbiti u budućnosti, naime sudnji dan. gledajući pred sobom te prizore, zehvalićemo Bogu, što nas nije radi naših teških prestupaka, zadesila strašna sudbina Jeruzalema, a ujedno ćemo Mu se i preporučiti da na sudnjem danu budemo pribrojeni izabranima.

Dakle zahvalnost za prošlost, usrdna preporuka za budućnost.

Kao što je prošla ova crkvena godina, proći će i druga, i treća... doći će konac zemaljskoga života, a tek onda započne onaj pravi, vječni nepromjenjivi život. Pa kao što se da često pjevamo: „Iz dubine vapjem k Tebi, Gospodine“, tako ćemo onda neprestano pjevati jednu i istu pjesmu: Svet... svet... svet...
Liturg.

Po svijetu

CRKVA NA SVJETSKOJ IZLOZI Poznat francuski svećenik i novinar F. vriers de Mony cijeni broj posjetilaca pinskoga paviljona na pariskoj izložbi 600 na sat. Sedmično su prodali oko 15 komada sv. Pisma i papinskih okružnica. Svake su večeri brojni posjetioći prisustvovali večernjoj molitvi, koju je pjevao riški dječji zbor.

BELGIJSKI KRALJ LEOPOLD stigao je u London 17. t. mj. Ovaj njegov posjet je službene prirode, pak nije priređen veoma svečan i srdačan doček. U dobro informiranim krugovima tvrde da će ovim povodom predložiti plan ekonomsku reorganizaciju Evrope na temelju Zeelandova plana.

STRASNI ORKAN NAD SIRIJOM jesnio je u posljednje vrijeme. Postradalo životom oko tisuću ljudi. Bujice su raznijetile gotovo cijela mjesta. Mjesto Maade potpuno je razoreno.

BRZA OTPREMA NJEMACKIH LIJKOVA AVIONOM. I. G. Farben tvornica kupile su tromotorni Junkers-apat, koje će obiti ime „Bayer“ i na kojemu otpremati na najbrži način lijekove u mlje, u kojima se pojavio kuga, kolera koja druga teška pošast.

PEKO

Veliki izbor jesenskih cipela za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK

Kralja Tomislava

Podlistak

Točkice s putovanja

17. U gradu Isusova imena

„Bedemi i zvonici, koji se bojadišu s istoka i zapada rumenilom, nadvisujući — kao otok priljubljen uz bivaču površinu Oceana — nepreglednost živahnoga zelenila, tu i tamo poprskanoga srebrom; smeđi krovovi, koji uzlaze u valovitom redu uz vrletne brežuljke...; ulice uske i krivudaste...; golema poljana, čije tlo od opeka, orošeno krvlju umorenih Salimbena i Tolomea (op. dvije glavne grofovske porodice u Sieni koje su se vjekovno međusobno glodale), ozvanjaše od doskoka i anatema sv. Bernardina...; prozori gotski s uskim verandama...; i viseći perivoji... Eto to je Siena“.

Ovako riše Sienu njezin povjesnik Langton Douglas na početku knjige „Politička i društvena povijest Sienske republike“.

Siena, čiji temelji legendarno sežu sve do Romula i Rema, jer ju je osnovao Remov sin Senije bježeći iz Rima i noseći s sobom vučicu, koja je ostala i danas njenim emblem; Siena, koja je igrala važnu ulogu u staroj E-

truriji, ima svojih prednosti i u kršćanskoj eri. Ona je majka velike sv. Katarine, ona je hranitelj velikoga sv. Bernardina; ona je iskra, iz koje se razbuktio plamen pobožnosti prema božanskom Imenu Isusovom.

Presv. Ime Isusovo, sv. Bernardin i sv. Katarina ispunjavaju i danas svojim slavom i veličinom čitavu Sienu. Siena je ponosna, da je grad Imena Isusova. Taj ponos pokazuje urezan znak *IHS* na svim gradskim ulaznim vratima, na svim crkvama i glavnim zgradama, na mnogim i premnogim privatnim kućama.

Djelo je to najvećega propovjednika onoga vremena — franjevca velikog sv. Bernardina, koji je prvi počeo širiti svojim gromkim propovijedima pobožnost k Imenu Isusovom. Svojim žarom razbuktio je i razmnožio malo udruženje pobožnih ljudi, koji su već prije tu pobožnost njegovali. I pobožnost k Imenu Isusovom kao plamen, koji sve osvaja, u čas se raširila po čitavom svijetu, ponajviše zaslugom i radom franjevaca.

Sv. Bernardin nije se ni rodio ni umro u Sieni, pa ipak ona ga smatra kao svoga sveca, jer ju je zadužio i proslavio svojim životom i učinio je iskrom, iz koje se razbuktio plamen nove pobožnosti prema Isusu.

Ni tijelo sv. Bernardina ne posjeduje Siena, jer je umro u gradu Akvileji, gdje se i sada časti. Samo joj je ostavio, kako je već unaprijed prorokao, jedan svoj zub. Taj se sada, uz njegov redovnički plašt i četverouglastu ploču s natpisom *IHS*, koju je uvijek sobom nosio, čuva u samostanu Oservanci u njegovoj omiljenoj Sieni.

Neprekidno euharistijsko čudo

Presv. Euharistija je sama po sebi golemo neprekidno čudo, koje se dnevno opetuje na našim oltarima, ali o tome ne kanim pisati, već o čudesnim posvećenim Hostijama koje se na izvanredan način čuvaju u bazilici sv. Franje u Sieni.

Upravo na Vel. Gospu 1730. bila je sva Siena u velikom zaprepašćenju. Neka svetogrdna ruka provalila je svetohranište u bazilici sv. Franje i odnijela piksidu sa 250 posvećenih Hostija. Da se učini bar kakva nadoknada božanskom Utamničniku i da se pronađu barem presv. čestice, započele su višednevne prosne molitve čitavoga pučanstva na čelu sa sienskim nadbiskupom. I zbilja, nakon dva dana, našoše se one iste presv. čestice, koje su bile ukradene, u jednoj obližnjoj cr-

kvi, i to u kutiji za sakupljanje milostinje. Od toga časa započinje čudnovato sačuvanje ovih sv. Hostija.

Svakome je poznato, da je nar. kruha takva, da se može nepokvareno uzdržati tek neko vrijeme. A ove čestice eto stoje preko 200 godina, a da nimalo nijesu izmijenile. Mnogo puta su se pregledane od stručnih soba. Zadnji put godine 1914. povrgnute su i čisto znanstvenoj analizi, pri kojoj su učestvovali najslavniji profesori sienskoga sveučilišta. Sv. čestice su podvrgnute kemijskom utjecaju, da se vidi, je li kakva prevara ili zaista od pravoga brašna umijesen. Zaključak je bio jednostavan, jasan neopoziv: Čestice su od pravoga pšeničnog brašna, izvanredno dobro su očuvane, i imaju ukus nekvasnoga brašna. Komisija je dalje izjavila, da bi naravnim načinom mogle uzdržati čestice samo, ako su skuhanne na 20 C., zatim sterilizirane i zatvorene bezračan prostor, hermetički zatvorene. U protivnom slučaju njihovo je sačuvanje naravnim načinom neprotumčivo.

Ovdje svega toga nije bilo. U ono vrijeme nisu ni znali za sterilizaciju o kakvom hermetičkom zatvoru čestice nema ni govora. Najprije su ukradene od gnjusnih ruku lopova i bače

Odluke biskupske konferencije

O našoj Katoličkoj Akciji

Katolički je Episkopat prilikom svojih konferencija koncem listopada t. g. u Zagrebu jednodušno prihvatio „Smjernice za uređenje Katoličke Akcije u Jugoslaviji“ te u vezi s njima „Pravila organizacije same Katoličke Akcije“. Te „Smjernice“ i „Pravila“ dostavio je ovih dana Upravama Velikog Križarskog Bratstva i Velikog Križarskog Sestrinstva te Centrali Katoličke Akcije Zagrebačke nadbiskupije, Društvu Seniora H. K. A. D. „Domagoj“ i Hrv. Kat. Ak. Društvu „Domagoj“ uz slijedeće primjedbe:

1. Omladina u KA dijeli se za sada na Domagojski i Križarski smjer. U saveze, koji razčlanjeni prema biskupijama u biskupijska okružja, a biskupijska okružja u društva po župama dotično gradovima, organizirat će se prema zaključku Episkopata za sada samo Križari za mušku omladinu, okupljeni u VKB, i Domagojci za mušku omladinu domagojskog smjera, te Križarice za žensku omladinu, okupljene u VKS, i Domagojke za žensku omladinu domagojskog smjera.

2. Savez za Katoličke muševce i savez za Katoličke žene ne će se prema zaključku Episkopata za sada osnivati. Ali mogu se osnivati Biskupijska okružja Kat. muševca i Kat. žena, gdje to nadležni Ordinariji smatraju shodnim.

3. Kat. muševci i Kat. žene, u koliko hoće da saraduju u Katoličkoj Akciji, ne dijele se na nijedan smjer.

4. Naslov se ovim pozivlje, da u smislu spriječavanja izloženog stanovišta, primitih „Smjernica“ i „Pravila“ za te-

meljnu organizaciju svog smjera i njezino odnosno područje izradi Pravila i Poslovnika. Svaka temeljna organizacija neka upravi najkasnije do konca travnja 1938. preuzv. gosp. nadbiskupu-koadjutoru dru. Al. Štepinu izrađena pravila i poslovnik za Odbor biskupa, kome su od Episkopata povjereni briga i rad za definitivno uređenje KA. Odbor biskupa proučit će pravila i poslovnik svake pojedine temeljne organizacije te o uspjehu izvjestiti Biskupsku konferenciju za daljnji postupak (odobrenje, reviziju i t. d.)

5. Sav rad neka se koncentrira na izgradnju KA u smislu ovdje određene direktive. Uostalom pojedine organizacije do definitivnog uređenja KA vladaju se prema dosadanjim svojim pravilima i poslovnima, odnosno prema naređenjima svojih Ordinarija.

U „Smjernicama“ (toč. VIII b) preč. Episkopat u pogledu omladinskih organizacija odredio je ovo:

„Domagojci i Križari imaju punu slobodu djelovanja po svim biskupijama i posvemašnju neovisnost jedni od drugih. Koli jedni toli drugi ostaju po svojoj biti omladinske organizacije, kojima pojedinci mogu pripadati do svoje 30. godine.“

Uz to je još preč. Episkopat odlučio, da seniorska i starješinska društva dalje ne mogu postojati, te je donio i niz odredaba o koordiniranom djelovanju svih organizacija i ustanova te unutarnjem djelovanju Katoličke Akcije.

Kultu golotinje naš prezir i boj!

Prosvjed preuzv. biskupa dra Srebrnića

„Sokolski glasnik“ od 30. X. o. g. objavio je sliku pod naslovom „Naraštajke Sokolskog društva Rab“ u Rabu na otoku Rabu. Fotografija pretstavlja skupinu djevojaka, poredanih oko mladoga muškarca, a te su djevojke sve golih nogu do najviše visine svojih stegna, oko bokalim je jedna vrsta kupaćih gaćica, dok im gornje tijelo pokriva bluzica bez rukava. Tim povodom protestirao je preuzv. g. biskup dr Srebrnić protiv načina, kako se kult golotinje uvadva u naš narod, gdje se čestitost u nošnji i nastupu od vjeka štvala te štjuje i danas. Njegov protest glasi: Broj: 170/Prs. P. n.

„SOKOLSKO DRUŠTVO RAB“

RABU

Otok Rab

Zadnji broj „Sokolskog glasnika“ donosi sliku pod naslovom „Naraštajke sokolskog društva Rab“.

Slika je kao i sve slične, koje se u „Sokolskom glasniku“ u zadnje doba sve češće objavljuju, po svojoj golotinji prava provokacija za svakoga, koji drži do kršćanskog morala u javnosti te napose do kršćanskog odgoja naše dobre ženske omladine. Kako pripada na slici reproducirana mladež Rabu u Krčkoj biskupiji, gdje je domaće pučanstvo svoje čestite kršćanske običaje u vladanju, u nošnji i u nastupu uvijek visoko poštivalo, pa i danas visoko poštuje, to smatram svojom svetom dužnošću, da najodlučnije protestiram protiv pogubnog načina, kako ga Sokolsko društvo

Mala slika velikoga svijeta

Za odbačene

Prošlu nedjelju je Konferencija sv. Vinka Paulskoga pred našim crkvama postavila sabirne kutije za siromahe. Redao se niz starijega i mladega, ženskoga i muškoga svijeta, pa su svi odali sliku svoje nutrine, osjećaja pravde i ljubavi.

„Hihoc mladi ženski svijet i ulazi u crkvu. Već je Misa započela i kasnije će svršiti nego što oni izidu. Treba je što više skratiti. Zašto polaze crkvu? „E, tako je još kod većine našega svijeta u običaju, a kad ostarimo i oronemo, prebirat ćemo krunicu i trošiti klupe. Sad smo mlade, za nas su veselje i zabave. A to je tako, navika.“ — Ovako neke od njih govone, a mnoge i čine. Misle da su Božji zakon i Kristova ljubav samo za starce i starice, pa će Nje-

Rab za odgoj ženske omladine pokušava, da na svojem području uvede.

Taj način ljuto vrijeđa i potkapa kršćansku stidljivost, koja je jedan od temeljnih uvjeta za čistoću duše i srca; on dosljedno otvara puteve do prežalosnih pojava u vjersko-moralnom životu sadašnjice, napose u bračnom životu, gdje se zazire od djece, od međusobne vjernosti i požrtvornosti, a to je propast naroda i domovine.

Ima hiljadu načina, da se pogledom na tjelesni odgoj i ženskoj mladeži dade ono, što opravdani obziri na zdravlje i higijenu zahtijevaju i savjetuju, te nije nikako potrebno, da se u tome pristojnost ženske čestitosti povrijedi. Slika „Naraštajke Sokolskog društva Rab“ iznosi pred čitavu javnost one načine nastupa, koji su u punoj opreci s kršćanskom naukom, da je ljudsko tijelo određeno, da bude hramom i nosiocem Božjim.

Te načine iz duše osuđujem, te ću sve shodno poduzeti, da budu u našem katoličkom narodu kao nekulturni i sramotni žigosani. Oni nijesu ništa drugo nego import bezvierskog tuđinstva, te su samo dio onih sistema odgojnosti, koji bilo u cijelosti, bilo u pojedinostima ne poštuju Božjeg i kršćanskog zakona. U te odgovorne sisteme ubrajamo posebice i metode, koje svijesno ili nesvijesno gaze i ruše djevojačku stidljivost, tu najodličniju vrlinu kršćanskih djevojaka u našem narodu.

Kulturi golotinje naš prezir i boj, gdje god se ona pojavljuje!

† Josip dr Srebrnić v. r.
biskup krčki

U Krku 4. studenoga 1937.

i djevojka pružiše svoj darak, a ostalima novac je potrebit za puder, šminku, kino i vjenčice. No ni to im nije dovoljno, pak se bune i revolucioniziraju za novo društvo. Pričat će na večer po Poljani protiv kapitalista, a oni su sada prema sirotinji bez kruha i odjeće najbezdušniji kapitalisti, koji niti s 1 dinarom ne iskazuju sućut za bijedu odbačenih.

„Kad se završila sv. Misa, ljudi srca izlazeći prinosu obilnu milostinju. Približi se jedan radnik, otac 6 djece, i ubaci dar s riječima: „Kad je za bjednije od mene, i ja bar nešto dajem!“ Svrta se siromašna žena i veli: „I po drugi put dajem, samo da se sirotinja nahrani i obuče!“ Tako onaj priprosti svijet, koji u crkvi ne promatra zidove i osobe, nego moći, daje za siromahe i nemoćne.

Kroz druga vrata izlaze imućniji i učelniji. Uzmem kutiju i obilazim ih: „Milostinju za siromahe!“ Ne čuju. Uši su im zatvorene, srca otvrdnuta.

Jedan trgovac, organizirani katolik, okružen brojnóm djecom, daje kćerki da ubaci novac za sirotinju.

— Tako sam za kratko vrijeme gledao malu sliku čitavog ovog velikog svijeta. Tu su: današnja mladost socijalnoga čuha, borbeni drugovi koji pričaju o gladi i revoluciji, imućnici koji hlepe za novcem, učeni koji obmamljuju svijet — većina njih ne će da žrtvuje ništa za bijednjake, i uzalud se drže zborovi i govori, uzalud mladost samo o tome priča i narod revolucije diže da jedan sjaše, a drugi uzjaše! Bijedi i zlu današnjice je kriv egoizam u svakom pojedinom od nas, u ljudima sviju klasa. Istrijebimo sebičnost iz srca, oživimo istinsku Kristovu pravdu i ljubav najprije mi koji se bunimo, pak ćemo obnoviti i usrećiti sebe i svijet, a ne uzaludno proljevati krv za drugoga.

Zvonimir Malić

Po državi

DELEGATI EPISKOPATA U BEOGRADU. Ovih dana doputovali su u Beograd preuzv. gg. zagrebački nadbiskup-koadjutor dr A. Štepinac, splitski biskup dr Bonafačić i križevački škof dr. vladika dr Njarađi. Oni su došli, do posjete razne ministre i urgiraju povoljno rješavanje raznih aktualnih crkvenih pitanja, koja su raspravljana na posljednjoj biskupskoj konferenciji u Zagrebu. Tako su 16. t. mj. posjetili ministra bez listice dra Kreka te ministra prosvjete Magaraševića, komu su predali predstavke, koje se odnose na pitanje školskih udžbenika, imenovanjg vjeroučitelja i reguliranje službenoga vršenja vjeroučitelja. Ministar prosvjete u razgovoru im je izjavio, da će u okviru zakonskih odredaba izaći ususret njihovim željama.

SAMOUBIJSTVO GENERALA V. TOMICA. 9. t. mj. u noći izvršio je samoubijstvo komandant Beograda armijski general Vojislav Tomić, koji je testamentom blagopok. Kralja Aleksandra određen za zamjenika prvog Kraljevskog Namjesnika. Samoubijstvo je izvršio — prema službenoj obavijesti — u svojoj spavaćoj sobi, ležeći u krevetu, ispalivši jedan revolverski metak u srce. Povrede su bile veoma teške prirode, pak je 11. t. mj. umro. Nije ostavio nikakvo pismo, u kome bi objasnio uzroke ovom svom samoubijstvu, koje je izazvalo razne komentare.

SMIJENJEN JE DIREKTOR AGENCIJE „AVALA“. Odlukom upravnog odbora Agencije „Avala“ izabran je, mjesto dra Svetislava Petrovića, za novoga direktora Agencije „Avala“ Milan Stojimirović-Jovanović, direktor „Samouprave“, glavnoga glasila JRZ.

„HAŠK“ — JESENSKI PRVAK. Sjaonom pobjedom (4:1) nad beogradskim „Jedinstvom 14. t. mj. zagrebački hrvatski nogometni klub „Hašk“ zadržao je prvo mjesto u jesenskom dijelu državnog prvenstva. U njemu igraju i akademici Kacian i Peričić, bivši vršni igrači šibenskog „Osvita“.

BETONIRANJE TROGIRSKÉ CESTE. Cesta Split-Trogir, koja se već duže vremena betonira, betonirana je do viadukta u Solinu, a za ostali dio do raskršća raspisana je ovih dana licitacija. Od raskršća u Solinu cesta je betonirana do skladišta Schella, a ostavljen je dio od Schella do tvornice Adria Portland. Od te tvornice do Kaštel Sućurca česta je sada betonirana u cijelosti i s radovima se nastavlja dalje, pak se očekuje da će cesta do Trogira biti sva betonirana do rujna iduće godine, ako ne nastanu kakve nepredviđene zapreke.

SAZIV SKUPŠTINE I SENATA. Sjednica Narodne Skupštine sazvana je za 23. t. mj., a sjednica Senata za 25. t. mj.

RUDARSKA KATASTROFA U JAPU. Prilikom rudarske katastrofe kod Kame poginulo je tri stotine ljudi, STRASNA AVIJATIČKA NESREĆA. 6. t. mj. putnički avion, koji je putovao iz Frankfurt na Majni za London, zapao je u aglu. U predgrađu Ostende jedno njegovo kolo udarilo je u dimnjak jedne tvornice. Slijed toga avion se zapalio i srušio. 8 ratnika i 3 člana posade su poginuli, među kojima prine od Hessena, njegov sin i kćeri.

NA SPANJOLSKIM BOJISTIMA ne ništa nova. Vrš se samo ubrzana koncentracija četa uoči skorih vojnih operacija. Prema jednoj vijesti agencije „Havas“ sam general Franco lično rukovodio bi tim operacijama, u kojima bi sudjelovalo oko 700 ljudi ratnika s obadviju strana.

NOVI SUKOBI U PALESTINI. U Al-Avivu izazvan je požar, koji je uništio kuća. — 14. t. mj. došlo je do vrlo teških koba, koji podsjećaju na najteže dane koba Židova i Arapa. Zbog svake eventualnosti redarstvo je postavilo mitraljeze na ulazu u grad. Brojne vojne oplohadne paze strogo provođenje odredaba o opasnom oružju. Ovom prilikom poginulo je 7 lica, među kojima 2 žene, dok je teško ranjeno 1 lica, kako Židova tako i Arapa. — U raznim krajevima Palestine uapšeno je 45 voždovskih revizionista radi zadnjih krivih događaja, što je izazvalo veliku senzaciju. 24 se nalaze u koncentracionom logoru Akru, a 21 je stavljen pod kontrolu policije. — I dalje se svagdanje događaju mi atentati. — Ako Engleska ne odustane osnove o diobi Palestine, Arapi će proglasiti „sveti rat“.

NOVU BELGIJSKU VLADU, poslije uspjeha parlamentara da je obrazuju, obzovat će neko neutralno vanparlamentarno tijelo ili će sadašnji parlament biti raspušten raspisani novi izbori.

RAMSAY MAC DONALD UMRO je enada 9. t. mj. na parobrodu, kojim je bio za Južnu Ameriku. Bio je dugogodišnji vođa engleske laburističke (radničke) stranke, dok je 1931., na najveće iznenađenje svih, nije napustio, da podupre konvativnu vladu Baldwinovu. Bio je više puminstar i predsjednik engleske vlade.

BRAZILJA — KORPORATIVNA DRŽAVA. U Braziliji je izvršen državni udar proglašen novi ustav, po kome Brazilija staje korporativnom državom pod predsjedništvom Getulia Vargasa, koji će na naredeno vrijeme ostati na položaju predsjednika. Uvodi se ponovno smrtna kazna neke naročito krivice i novinska cenzura obustava plaćanja vanjskih dugova, dok ne popravi privredni i valutni položaj države. Ovaj stav Vargasa izazvan je sve u utjecajem komunizma među intelektualnima u Braziliji.

NEUSPJEH KONFERENCIJE U BRUXELLESU. Poslije nijednog odgovora Japana predstavnicima devet sila u Bruxellesu otkazuju, da su zatvorene sve mogućnosti razgovora konferencije s Japanom.

JAPANSKE ČETE, nakon potpunog osvajanja Sangaja, nastavile su svoje napredovanje prema glavnom gradu Nankinu, iz koga su pojedina kineska ministarstva i oblasti već iselila u Sečuan. Jedino ostali maršal Čang Kaj Sek sa suprugom i vojno ministarstvo.

staru kutiju za novce (a uprav su svi puni bakcila), poslije kroz petaset godina držane za zamotane u lesnik, kasnije stavljene u piksidu, koja je propuštala vlagu, i čestice su se u dodiru s vlagom.

Što sve to znači? Ništa drugo nego da je to pravo čudo, koje služi dokaz drugoga čuda, t. j. bitne prisutnosti Boga-čovjeka pod prilika-kruh i vina u presvetom Oltarskom kramentu.

Jednom je Isus umnožio kruh i hranio tisuće ljudi, da im otvori oči i pravi ih na davanje samoga sebe hranu. I kad im je umnožio kruh, dođe Ga učiniti kraljem, a kad je rekao, da će im dati samoga sebe pod prilikom kruha za hranu, oni su otišli od Njega mrmljajući: „vrda je to riječ!“

I danas Isus daje u pričesti samoga sebe za hranu, paje to za mnoštvo tvrda riječ. Zato je eto učinio ovo čudo u Sieni, koje moderna znanost mora da prizna, eda tako ojača u našu vjeru u Njegovu stvarnu euharistijsku prisutnost.

Imao sam sreću vidjeti to čudo i čuti ničije pred Boga, tu nazočna, reći smjerno: Vjerujem!

F. Denys

